

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Prima p[ar]s

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermon

pt p̄grinos se reputent in hoc mundo. & querant dñū orat̄es &
meditantes. Īp̄e vero xp̄s est cum p̄grinantib⁹ vt ad patriaz
celestem eos p̄ducat. Gen. 26. Peregrinare in terra et ego ero
terum. et benedicam tibi. Item īp̄e est cum querentib⁹ eum. vt
eum suscipiat. ps. Dñs virtutū nobiscum susceptor n̄ de⁹ ia-
cob. est cum orantib⁹. vt eos eraudiat. ps. Īp̄e est dñs om̄ibus
m̄uocantib⁹ eum. est cum meditantib⁹ et ātemplantib⁹. vt eos
erudiat. Pro. 8. Ego sapientia habito in dñlio et erudit̄is
intersum cogitacōib⁹ Si igit̄ xp̄s est in presenti seculo cū fidelib⁹
q̄ eos tandem secum deducit ad celestem patriam. quam nobis
prestare dignetur.

Sabbato in alb̄is. Prima ps ser. xli.

Ma sabbati maria magdalena venit mane cū ad-
huc tenebre essent ad monumentū ē. Jo. 20. hoc
idem alio ordine legit. Luc. 24. Nemo mirat ho-
mmes nasci in istam vitā mortalem. q̄ sic s̄luetū
est. resurgere vero aliquē a mortuis res ēt mag-
ni miraculi et incredibilis. q̄ inusitatū est. ppter q̄ causaz circa
dñi resurrectionē multipl̄ dubitatum fuit. quibusdā credenti-
bus nullo mō corpus mortuū posse resurgere. sic Tho. quibus-
dam vero existimantib⁹ corpus illud esse fantastū vt dñ in lu.
Aliis vero credentib⁹ corpus ip̄m furto sublatū esse. de qua exi-
stimatione agit in p̄nti euangelio. qd̄ in tres p̄tes diuī idēt̄ pre-
mittit namq̄ renunciatio trepida corporis non inuenti. Sed o ad-
dit p̄undatio feruida loci et monumenti. ibi. Exiit ergo pet.
Tercio subiungit existimatio obuia dño resurgentī. ibi. Tunc
ergo introiuit. In p̄ma pte tria facit. p̄mitit enim mu-
lieris aduentus matutinus: vna-i-prima suple die sabbati: et
hic est dies dñicus qui apud iudeos p̄ma sabbati dñ. totam ei
septimanā sabbati appellant. trius dies sic distingunt. q̄ p̄mū
diem septimane appellat p̄mā sabbati. & hic est dñicus. h̄m ve-
ro diem appellat secundā. & sic deinceps usq; ad septimū diem
quem simp̄t sabbati nominat aut sabbatum sabbatū. p̄ma
ergo sabbati hoc est die dñico: Maria magdalena: h̄m q̄ dicit
Lu. non solum maria magdalena. sed alie etiā mulieres que se-
cute fierunt dñm a galilea. cum ea veniret ad monumentū. eā
tū nominat Jo. euangelista. q̄ ceteris erat dilectiōe feruentior
ita. q̄ si alie non venissent ip̄a tū sola venisset ad monumentū
venit. vngere. videre. & tangere. atq; osculari corp⁹ mortuū ca-
ri m̄grī. quem viuentem toto corde dilexerat: mane: Lu. dicit
malde diluculo. et eandez horam significat. q̄ valde tempestiuē

venit: cu adhuc tenebre essent: Mar: dicit Orto iam sole sed nō repugnat vt dicit Au. qz orto sole inteligit cum aborientis p/ tibus aliquid lucis vestigium orientis solis incepit appere in ce- lo. Quia nihilominus i teraa dhuc sūt tenebre ad monumentū M̄onumentum est sepulch̄ mortuoz. & dicit monumentum eo q moneat mentes transiuncū cogitare de morte. et memori/ am mortuoz habere. vere monumentū hoc mentem huius mu/ lieris monebat. que desiderio accensa videndi dñm mortuū. sic valde diluculo venit ad monumentum. vt adhuc tenebre esset non timens in nocte videre motuum. non considerans qz indecess est mulieri ad loca solitaria noctib⁹ ambulare. non paucens mili/ tes custodientes sepulch̄. non abhorrens fetorem cadaveris. hys om̄ib⁹ temptis non expectauit diem p amoris magnitu/ dine. sed adhuc nocte venit ad monumentū. vnde merito huic mulieri dimissa sunt peccata multa. qz dilexit multum. B
Scđo ponit lapidis reuolutio. Nā vt dicit. Mar. venies ma/ ria magdalena loquebā ceteris mulierib⁹. quis reuoluit nobis lapidem ab hostio monumenti. erat em̄ magnus valdee: Et vi/ dit lapidem sublatum a monumento: M̄onumentū appellat domunculam illam infra quam erat locus dñia corpis. ad cui⁹ hostium lapis fuerat positus. ne aliqz p̄pis accederet sepulch̄ ro dñi. Nam loculus interior dñici corpis non legi⁹ fuisse clausus aliqz lapide. Qualiter vero lapis iste fuerit reuolitus Mat. refert. quia ecce in ipo diluculo prime sabbati te remotus fact⁹ est magnus. & angelus dñi descendit de celo et accedens reuolu/ uit lapidem et sup eum sedit. Non humano igit ope lapis ille reuolitus est. sed angelico. Nec angelus iō reuoluit lapide vt resurgentē dño p̄beret exitum. iaz em̄ xps sepulchro clauso sig/ natulis illesit resur reperat. sed ideo lapidem reuoluerat. vt va/ cuum sepulch̄ ondaret signuz resurrectionis xpi. Tercio pon/ tur rei inuente renuntiatio sed ad veriendū q̄ beatus Jo. obmit/ tit hic visionē angelicam. quam Mar. et Mar. referunt. Nam intrantes viderunt iuuenem sedentem in dextris cooptum stola candida. cuius aspectus erat sicut vulgar. & obstupuerunt. Ite obmittit quid eis āgelus dixerit q̄ viz dñs resur reperat et q̄ eius resurrectionem Petro et ceteris discipulis renunciarēt. Co/ sideravit em̄ beatus Jo. illius mulieris affectū. que vt vidit re/ uolutum lapidem credidit tēpus esse sublatū et nimio dolore sauciata statim voluit currere ad discipulos. nisi visio & allocutio angelica p̄pedisset. et tam vehementē fuit imaginatio et dolor ab/ lati corpis. q̄ verbis angeloruz non attendit. & eis fidem non

Sermo

adhibuit īmo visio & allocutio eoz magis dedit furti suspicēz forte em̄ non credidit esse angelum. vnde dicit: cūcurrit ḡ: mē tas anxietas ea faciebat ad discipulos currere. vt ato subueniret et ato quererent: Et venit ad simonem petr̄: nominauerat ei angelus petr̄ singul̄r̄ dicens. dicite discipulis eius et Petro: Et ad alium discipulum quem diligebat ihus: Hic est Jo. eu angelista qui vt dicit Augu. ita se nominare solet. qz licet xp̄s oēs diligenter. hunc tñ p̄ ceteris familiarius amabat. Et attende q̄ venit Maria magdalena cū aliis mulierib⁹. & renunciauit q̄ secunt̄. non petro tm̄ et io. sed et ceteris discipul. isti tñ soli nominant̄. qz soli ad monumentū cūcurrerunt p̄ ceteris aut soli cū currerunt. qz vt dicit Gre p̄ ceteris amplius amauerunt. Nam et isti duo inter alios secuti sunt dñm. cum esset traditus vsc⁹ in atriu principis sacerdotū reliquis fugientib⁹. C Demde ponitur quid dixerit aplis: Et dixit eis tulest̄ dñm: aliq̄ eodi es greu habent. tulerunt dñm meum. qd̄ videt̄ dictum maiore caritatis affectu et obedientia seruitutis. Sed vt dicit Xu. in to dicio latinis non inuenit̄ meū. vnde credit̄ supfluere: Et nescimus: quia pluraht̄ loquit̄. dat intelligere re qz erat cum aliis mulierib⁹: vbi posuerunt cū: hoc aut̄ eis retulit vt dīc glo. vt accellerarent venire ad monumentum. vt secum quererent. aut secum dolerent. Si quererat̄ vnde ista mulier crederet corpus dñi esse sublatum cum angelus ei dixerit eum resurrexisse. facile ex sermonib⁹ ptz responsio: quia em̄ suspicatio vehemens sublati corporis puenit in eam visionem et allocutionem angelicam ex vehementi tristitia non aduertit. agelozqz verba nō intellexit aut dīc potest q̄ vis amoris eam totam extra se rapuera t. que grauiora pictula facit timere. quam sint in rei veritate. iuxta ilud Duidii. Quando ego non timui tc. Secunda pars.

Eundo cum diae. Exiit ergo petrus. pom̄ quāto feruore discipuli p̄cūntauerunt locum dñci corporis.

Et tria facta primo ponitur eoz solicitude: Exiit ḡ

Petrus: domum et ciuitatem irlm̄: et ille alias discipulus: pulchra societas & senioria et inuenis ad querendum dñm Luc. solum petr̄ nominat venisse rōne magnitudinis fereoris: Et venient ad monumentū: non iuxterunt se illis alii discipuli. timentes custodes. istos vero magis amantes non retrahit timor. sed frustra timebant custodiam militum. iam enim vt dicit. Qzat. quidam militum timore p̄territi. fugientes veniunt incūntatem. narrantes resurrexisse dñm et se vidisse angelum lapidem monumenti reuolutū. ostendit aut̄ quāto affectu